

Sygn.akt III AUa 842/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Orechwa-Zawadzka (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar - Jarocka

SSA Teresa Suchcicka

Protokolant: Ewa Daniluk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2019 r. w B.

sprawy z odwołania K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wyrównanie emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 października 2018 r. sygn. akt V U 735/18

oddala apelację.

SSA Bożena Szponar- Jarocka SSA Barbara Orechwa-Zawadzka SSA Teresa Suchcicka

Sygn.akt III AUa 842/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 19 lipca 2018r. wydaną w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. .z 2018r.poz. 1270) odmówił K. M. prawa do wyrównania emerytury od 30 sierpnia 2010r. do 28 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, który rozpoznawał odwołanie K. M. od tej decyzji ,wyrokiem z dnia 29 października 2018r.zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał K. M. od maja 2015r. emeryturę na podstawie art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i oddalił odwołanie w pozostałej części.

Z ustaleń Sądu wynikało, iż od 9 lutego 1994r. wnioskodawczyni miała przyznaną rentę inwalidzką III grupy, a od 1 lutego 1997r. rentę II grupy. Od 1 marca 2006r. ubezpieczona nabyła prawo do wcześniejszej emerytury, jednak nadal była jej wypłacana renta jako świadczenie korzystniejsze.

W dniu 22 marca 2017r. K. M. złożyła wniosek o emeryturę dla osoby urodzonej po 31 grudnia 1948r. Decyzją z dnia 6 czerwca 2017r. organ rentowy przyznał jej prawo do emerytury od dnia 1 marca 2017r. Sąd Okręgowy w Białymstoku

wyrokiem z dnia 12 września 2017r. oddalił odwołanie od tej decyzji, zaś Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 7 czerwca 2018r. oddalił apelację, a wniosek o przyznanie wyrównania za okres od dnia 30 sierpnia 2010r. do dnia 28 lutego 2017r. zawarty w odwołaniu przekazał do organu rentowego celem rozpoznania. W wykonaniu tego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję z dnia 19 lipca 2018r. odmawiającą wyrównania emerytury za okres od 30 sierpnia 2010r. do dnia 28 lutego 2017r.

W ocenie Sądu I instancji odmowa przyznania emerytury od dnia 30 sierpnia 2010r. była błędem organu rentowego. Nieprzyznanie świadczenia (emerytury) z urzędu na rzecz wnioskodawczyni była formą zaniechania. Złożenie wniosku w sprawie, w której organ rentowy powinien działać z urzędu, nie zwalnia go od odpowiedzialności za błąd. Sąd I instancji uznał, iż skutkiem błędu była konieczność zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie K. M. emerytury z 3 lata wstecz od wpływu do Oddziału ZUS wniosku o rozpoznanie żądania wyrównania emerytury od 30 sierpnia 2010r.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy , który zaskarżył wyrok w części dotyczącej daty od której przysługuje wyrównania emerytury zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego , a w szczególności art.133 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 17 .12.1998r o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U z 204r Nr. 39 poz.353 ze zm.) poprzez przyjęcie przez Sąd ,że wyrównanie emerytury powinno być wypłacone od 1 maja 2015r.
2. naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności art.233§ 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez dokonanie przez Sąd ustaleń faktycznych, sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegających na przyjęciu ,że K. M. przysługuje wyrównanie emerytury od 1 maja 2015roku w sytuacji, gdy w przypadku błędu organu rentowego może ono nastąpić maksymalnie za okres 3 lat poprzedzających miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zatem nie wcześniej niż od dnia 1 czerwca 2015roku przy przyjęciu, że żądanie o ponowne rozpoznanie sprawy zostało zgłoszone w pkt. II wyroku z 7 czerwca 2018r.

Wskazując na powyższe skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej daty, od której K. M. przysługuje wyrównanie emerytury i ustalenie, że wyrównanie świadczenia przysługuje wnioskodawczyni od dnia 1 czerwca 2015r.

Pismem procesowym złożonym w dniu 30 stycznia 2019r. K. M. oświadczyła, że rezygnuje z wyrównania emerytury i wnosi o pozostawienie emerytury wypłacanej na dotychczasowych zasadach. Wskazała, iż przyznana na podstawie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 października 2018r. emerytura jest niższa o 764,11zł. od poprzedniej zgodnie z decyzją ZUS z dnia dzisiejszego (w rzeczywistości chodzi o decyzje z dnia 24 stycznia 2019r. złożoną do akt na rozprawie w dniu 13 lutego 2019r.)

Pełnomocnik organu rentowego nie wyraził zgody na cofnięcie odwołania z uwagi na to ,że zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego z dnia 29 października 2018r. uprawomocnił się w wskutek jego niezaskarżenia w części dotyczącej wyrównania emerytury od dnia 1 czerwca 2015r. i został wykonany.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Przedmiotem sprawy na etapie postępowania apelacyjnego było to, czy wyrównanie emerytury przysługuje wnioskodawczyni od dnia 1 maja 2015r. czy od dnia 1 czerwca 2015r.

Analizując akta sprawy V U 421/17 (III AUa 720/17) Sąd Apelacyjny stwierdził ,że wniosek K. M. o wyrównanie emerytury był zawarty w sposób nie budzący wątpliwości już w treści odwołania od decyzji z dnia 28 kwietnia 2017r, które wpłynęło do Oddziału ZUS w dniu 11 maja 2017r. Ten właśnie wniosek miał na myśli Sąd Apelacyjny w sprawie III AUa 720/17 , który w pkt. II wyroku z dnia 7 czerwca 2018r. wniosek o przyznanie wyrównania emerytury za okres od 30 sierpnia 2010r. do 28 lutego 2017r. zawarty w odwołaniu przekazał do rozpoznania (...) Oddział w B.. W tej sytuacji nie ma racji skarżący , iż za datę zgłoszenia wniosku o wyrównanie świadczenia należy uważać datę wydania

wyroku przez Sąd Apelacyjny (7 czerwca 2018r.) Stąd też niezasadne są zarzuty apelacji, iż wyrok Sądu I instancji został wydany z naruszeniem przepisów prawa materialnego art. 133 ust 2 pkt.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS , jak też zarzut naruszenia przepisów postępowania –art. 233§ 1kpc.Z tych względów apelacja organu rentowego dotycząca jedynie daty początkowej , od której należy się wyrównanie świadczenia (1 czerwca 2015r zamiast 1 maja 2015r.) podlegała oddaleniu

(art.385 kpc.).

Nie mógł być uwzględniony wniosek K. M. dotyczący cofnięcia odwołania.

Zgodnie z art. 203§ 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy , a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku .W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych rolę pozwu pełni odwołanie od decyzji. W przedmiotowej sprawie K. M. pismem procesowym złożonym w postępowaniu apelacyjnym cofnęła odwołanie i zrzekła się roszczenia

(zrezygnowała z wyrównania emerytury) nie tylko po wydaniu wyroku w postępowaniu pierwszoinstancyjnym , ale również po jego uprawomocnieniu się w znacznej części oraz wykonaniu.

A zatem na tym etapie postępowania Sąd Apelacyjny nie miał możliwości, aby uwzględnić wniosek K. M., gdyż stały temu na przeszkodzie obowiązujące przepisy prawne.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

SSA Bożena Szponar –Jarocka SSA Barbara Orechwa-Zawadzka SSA Teresa Suchcicka